

[Formanden.]2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Mødet hævet Kl. 13³⁹.

35te Møde.

Torsdag den 13. December Kl. 13⁴².

Formanden: Tingets Samtykke udkræves, for at den først paa Dagsordenen opførte Sag kan behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 106 af 31. Marts 1933 om Laan og Tilskud til Grundforbedring.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 334).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den følgende Sag var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Forhandlingen genoptoges.

Villemoes: Der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at da man i 1932 indførte den nuværende Valutaordning med Kravet om Valutaattester for Indførsel af Varer, tog denne Foranstaltning først og fremmest Sigte paa at skabe et handelspolitisk Instrument som Modvægt mod de Spærreforanstaltninger, der i Begyndelsen af 1932 rejstes mod vor Eksport. Berettigelsen af dette Formaals vedstaar mit Parti fuldt ud. Men senere, ved de Forlængelser af Valutaloven, som har fundet Sted, er andre Hensyn traadt i Forgrunden. De beskæftigelsesmæssige og de valutariske Hensyn har faaet en mere fremtrædende Plads i Ordningens Administration, end man regnede med fra første Færd. Det er gaaet ganske gradvis, og jeg vil gerne sige i Anledning af de Udtalelser, der under Debatten i Gaar Eftermiddags faldt til mig fra Flertalstrekantens Side om, hvad mit Parti vilde i hele dette Forhold: Ja, det kan man jo godt blive ved at efterlyse, men jeg har sagt det indtil Trivialitet i Gaar, og det er sagt af mit Partis Ordfører i det andet høje Ting i forrige Uge.

Jeg kan kun ønske, at Flertallet vilde forandre sit Syn paa Sagen og gaa ind paa vore Tanker. Derfor hilser jeg ogsaa med meget stor Glæde og Tilfredshed de Udtalelser, der faldt fra en enkelt konservativ Taler i Gaar, nemlig fra det ærede 1ste Medlem for 4de Kredsen (H. Chr. Petersen). Han er Handelsmand, ligesom jeg, han er industridrivende, ligesom jeg, men vi staar ikke her som Handelsmænd eller industridrivende, vi staar som Medlemmer af dette høje Ting, og vi søger at varetage hele Befolkningens Interesser — jeg har i alt Fald ikke noget som helst andet Ønske end at gøre dette.

Jeg gør opmærksom paa, at efter det Forslag, som mit Parti stillede i det andet høje Ting, et Forslag, som jo ikke er til Debat her — det, der er til Debat her, er det Lovforslag, som er vedtaget i det andet høje Ting med 86 Stemmer —, skulde alle Varer være paa Frilisten; men det skulde overdrages til Rigsdagens Valutaudvalg i sidste Instans — efter Indstilling fra et 4 Mands Udvalg og fra Erhvervsnævnet — at træffe Bestemmelse om, fra hvilke Lande vi skal købe Varer, hvilke Varer og hvilke Varekvantiteter.

Der blev i Gaar sagt, at mit Partis Forslag var det skrappeste. Det er et meget mærkværdigt Synspunkt: den ene Dag siger man, at vort Parti vil ud i det tomme Rum,